

още еластични, разтежими и кръвното налягане нормално, рѣдки сж изненадащитѣ и упорити кръвотечения изъ носа. Тѣ най-често се явяватъ при удари и падания, при чоплене или при нарастъци въ носа.

Ала когато организмътъ позастарѣе и кръвоносната система претърпи измѣнения — кръвоноснитѣ съдове затвърдѣятъ, станатъ по-слабо еластични и лесно чупливи, — когато и общото кръвно налягане се повиши, пъкъ и настѣпятъ измѣнения въ бжбrecитѣ и черния дробъ, чрезъ които кръвта се пречистя и запазва нормалния си съставъ, не е рѣдко да настѣпватъ изненадащи кръвотечения изъ носа по поводъ на най-слаби усилия или дори при слабо издухване, при преумора или загрѣване.

При такива случаи, спирането на кръвотечението понѣкога е трудно и изисква намисане на лѣкаря. Ала при обикновеното кръвотечение, когато то последва при издухване, при чоплене, при слабъ ударъ, често всѣки може да спре кръвотечението, като си послужи съ следнитѣ сръдства:

Разкопчватъ се, разслабватъ горнитѣ и долни дрехи около шията (яка, връзка, риза). Разтваря се стаята за прѣсенъ, хладенъ въздухъ. Не се лѣга, а се остава правъ или седналъ, главата изправена. Не трѣбва да се смърка силно, нито да се издухва носътъ. Често едно притискане съ кърпичка или съ памукъ ноздрата, отъ която тече кръвъ, е достатъчно. Ала ако отъ това кръвотечението не спре, поставятъ се на челото студени компреси. Издига се нагоре ржката откъмъ кръвотечащата ноздра. Поставя се въ ноздрата топка памукъ, натопена въ кислородна вода или въ разтворъ на антипиринъ 1:10, ще рече $\frac{1}{2}$ грамъ антипиринъ въ лъжица вода.

Ако кръвотечението не спира, ами при запушване отпредъ, кръвта почва да тече изобилно презъ задния носовъ отворъ, необходимо е да се повика лѣкарь.

У нѣкои пълнокръвни, предразположени къмъ апоплексия или у сърдцеви болни, носното кръвотечение може да е облекчаващо и не трѣбва да се бърза съ спирането му.

Ако кръвотечението изъ носа се повтаря често, необходимо става да се изследва болниятъ, да не би да е признакъ на нѣкакво бжбrecно, чернодробно или друго артериосклерозно боледуване. Тогава, разбира се, трѣбва да се лѣкува основната болестъ, а не само единъ отъ признацитѣ ѝ. При носогърлени нарастъци у децата, трѣбва тия нарастъци да се изрѣжатъ.